

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกและสังคมในปัจจุบันได้เจริญก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะกระแสเทคโนโลยีที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิตของผู้คนในปัจจุบัน ทำให้วิถีการดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นแทบจะเรียกได้ว่าเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต ซึ่งก็ก่อให้เกิดผลกระทบเป็นอย่างมากทั้งผลดีและผลเสีย

คอมพิวเตอร์ก็เป็นเทคโนโลยีอย่างหนึ่งที่มนุษย์นำมาใช้งานและพัฒนาให้เกิดความสามารถและประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ คอมพิวเตอร์ถูกนำมาใช้ในสถานที่ต่างๆ ทั้งในที่ทำงาน ที่บ้าน สถานศึกษา ร้านอาหาร หรือแม้กระทั่งการนำคอมพิวเตอร์ติดตัวไปในทุกหนทุกแห่ง โดยการใช้การสื่อสารที่เรียกว่า Internet

ปัจจุบันมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มจำนวนมากขึ้นและได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากอินเทอร์เน็ตสามารถติดต่อได้ง่ายทุกที่ทุกเวลา มีการโต้ตอบกันได้อย่างรวดเร็วและทันทีทันใด มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือจับกลุ่มคุยกัน แม้กระทั่งการทำกิจกรรมหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน เช่น การเข้าไปอ่าน E-mail เล่นเกม หาข้อมูล พร้อมๆ กับการพูดคุยหรือ Chat กับเพื่อนหลายๆ คนในเวลาเดียวกัน เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าอินเทอร์เน็ตได้นำมาใช้งานในด้านต่างๆ อย่างมากมาย โดยผ่านทางเว็บไซต์ (Website) ต่างๆ ที่ให้บริการ ซึ่งในแต่ละเว็บไซต์นั้นก็จะมีการบริการที่หลากหลายหรือการบริการที่เน้นเพียงด้านใดด้านหนึ่ง เช่น การค้นหาข้อมูลจะมีเว็บไซต์ที่ให้บริการคือ www.google.go.th, www.altavista.com การให้บริการ e-mail เช่น www.hotmail.com, mail.yahoo.com การหางาน เช่น www.jobthai.com, www.appjob.com การเป็นแหล่งพบปะพูดคุย เช่น www.pantip.com เป็นต้น นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้วนั้นยังมีเว็บไซต์อีกรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นและเป็นที่น่าสนใจแพร่หลาย นั่นก็คือ การเขียนบันทึกประจำวันในอินเทอร์เน็ตหรือการเขียนไดอารีออนไลน์ (Online Diary)

การเริ่มเขียนไดอารีหรือบันทึกประจำวันของคนไทยนั้นเริ่มต้นเมื่อใด จากบทความเรื่อง “แรกคนไทยเขียนไดอารี” ของ เอนก นาวิกมูล (2544) ไดอารีของคนไทยสมัยก่อน มีการบันทึกอยู่ 3 แบบ คือ

1. เป็นไดอารีของนักจดหมายเหตุหรือโหร โดยจะบันทึกเฉพาะวันที่มีเหตุการณ์สำคัญๆ เป็นหลัก หากวันไหนไม่มีอะไรที่น่าสนใจก็เว้นไป จดหมายเหตุของโหรจะทำเป็นปฏิทินบอกวัน และฤกษ์ยามเป็นรายวันไว้ล่วงหน้าตลอดปี และมีที่ว่างสำหรับจดเหตุการณ์ต่างๆ ในปฏิทิน
2. เป็นการบันทึกของนักเดินทาง ซึ่งได้แก่ทูตหรือผู้มีการศึกษา โดยจะบันทึกทุกวันแต่เฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งหลักฐานที่เก่าแก่ที่สุดได้แก่บันทึกของออกพระวิสุทธรุณทร (โกษาปาน) และบันทึกที่เป็นที่รู้จักกันมากคือจดหมายเหตุของหม่อมราโชทัย (ม.ร.ว. กระจาย อิศรางกูร)
3. เป็นการบันทึกแบบจดต่อเนื่องทั้งปี ซึ่งบันทึกแบบนี้จะได้แนวคิดมาจากฝรั่งที่อยู่ในเมืองไทย เช่น ไดอารีของหมอบรัดเลย์ ซึ่งบันทึกยาวนานถึง 38 ปี ตั้งแต่พ.ศ. 2378-2416 สำหรับไดอารีของไทยที่เก่าแก่ที่สุดคือไดอารีของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาปวเรศวริยาลงกรณ์ โดยเน้นในเรื่องของฟ้าฝนเป็นหลักเรียกกันว่า “จดหมายเหตุบุญขึ้นน้ำฝน” บันทึกรวม 45 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2389-2433

สำหรับบุคคลแรกที่เขียนไดอารีลงบนเว็บ คือ Carolyn Burke เมื่อประมาณเดือนมกราคม ปี ค.ศ. 1995

(<http://storythai.com/engine/diaryshow.php?membername=about&page=1410672>)

ไดอารีออนไลน์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เป็นไดอารีออนไลน์แรก ซึ่งผู้เขียนคนแรกชื่อ เก่ง เขียนในเว็บไซด์ www.keng.com ประมาณปีพ.ศ. 2541 หลังจากนั้นก็มีเว็บไซด์ให้บริการเขียนไดอารีออนไลน์เพิ่มมากขึ้น เช่น www.diaryhub.com, www.diarycafe.com, www.diaryis.com, www.diaryclub.com เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีไดอารีออนไลน์ที่แฝงอยู่ในเว็บไซด์ต่างๆ เช่น www.dek-d.com, www.sanook.com, www.yenta4.com, www.hunsa.com รวมทั้งยังมีเว็บไซด์ไดอารีส่วนตัวเช่น แก้วไดอารี (www.keawdiary.com) เป็นไดอารีของผู้หญิงคนหนึ่งที่ได้รับเชื้อ HIV

เดิมการเขียนไดอารีเป็นการเขียนลงในสมุดและเป็นความลับเก็บไว้ไม่ให้ใครอ่านแต่ปัจจุบันมีการเขียนไดอารีออนไลน์ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นและเป็นการเขียนลงในเว็บไซด์ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะเป็นที่ที่ใครๆ ก็สามารถที่จะเข้ามาอ่านหรือแสดงความคิดเห็นได้

แต่อย่างไรก็ตามไดอารีบันทึกลงสมุด ให้ความรู้สึกความเป็นส่วนตัวมากกว่า และยังให้ความรู้สึกว่าได้ทำอะไรคือสมบัติส่วนตัว ในขณะที่ไดอารีออนไลน์ให้ความรู้สึกตรงนี้น้อยกว่ามาก (ผู้จัดการรายวัน, 2547)

ความแตกต่างระหว่างการเขียนไดอารีลงในสมุดบันทึกและการเขียนไดอารีออนไลน์ (ปิยนตร ขาวโต, 2547) สามารถสังเกตได้ดังนี้

	สมุดบันทึก	ไดอารีออนไลน์
1	ใช้กระดาษ ดินสอ ปากกา ในการบันทึกเรื่องราว	ใช้เป็นพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ และเว็บไซต์ ที่ให้บริการ หรือเว็บไซต์ส่วนตัว
2	เรื่องราวที่บันทึกเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก นึกคิดที่ผู้บันทึกได้ประสบมา หรือความต้องการต่างๆ ของผู้บันทึก	เรื่องราวที่บันทึกเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก นึกคิดที่ผู้บันทึกได้ประสบมา หรือความต้องการต่างๆ ของผู้บันทึก
3	บันทึกแล้วเก็บไว้อ่านเอง	บันทึกแล้วมีคนเข้าไปอ่านได้และร่วมแสดงความคิดเห็นกับสิ่งที่ปรากฏอยู่ได้
4	มีการระบุหัวข้อประจำวัน	มีการระบุหัวข้อประจำวัน
5	มีพื้นที่สำหรับให้ระบุวัน เดือน ปี ที่บันทึก	มีพื้นที่สำหรับให้ระบุวัน เดือน ปี ที่บันทึก
6	มีพื้นที่สำหรับใส่ภาพประกอบแล้วแต่ความพอใจของผู้บันทึกว่าจะใส่ภาพหรือไม่	มีพื้นที่จัดไว้สำหรับใส่รูปเฉพาะ โดยมีการกำหนดขนาด พื้นที่จัดวาง
7	ไม่นิยมใส่ภาพแทนตัวผู้บันทึก	มีพื้นที่ใส่ภาพแทนตัวผู้บันทึก
8	ลักษณะของการสื่อสารคือการสื่อสารภายในตัวบุคคลเท่านั้น	ลักษณะการสื่อสารมีทั้งการสื่อสารในตัวบุคคล และการสื่อสารระหว่างบุคคล รวมไปถึงการสื่อสารระหว่างบุคคลแบบไม่พร้อมกัน โดยอาศัยการสื่อสารโดยมีคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลาง
9	วัตถุประสงค์ในการบันทึก ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ถ่ายทอดจินตนาการของผู้บันทึกออกไป ช่วยจำ บันทึกสิ่งที่ไม่สามารถบอกใครได้ เป็นต้น	วัตถุประสงค์ในการบันทึก ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ถ่ายทอดจินตนาการของผู้บันทึกออกไป ช่วยจำ บันทึกสิ่งที่ไม่สามารถบอกใครได้ เป็นต้น

ในปัจจุบันมีเว็บไซต์ที่ให้บริการให้แก่ผู้เขียนไดอารีออนไลน์หลากหลาย ซึ่งในการที่จะมีไดอารีออนไลน์เป็นของตัวเองได้นั้นจะต้องลงทะเบียนสมัครเป็นสมาชิก และการสมัครเป็น

สมาชิกนั้นต้องมีทั้งแบบเสียค่าใช้จ่ายและไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ในบางเว็บไซต์จะมีกฎ กติกา มารยาท ข้อตกลงในการใช้บริการ ในการลงทะเบียนสมัครเป็นสมาชิกจะต้องกรอกรายละเอียดส่วนตัวต่างๆ เช่น ชื่อ-สกุล, ที่อยู่, วัน เดือน ปีเกิด, หมายเลขบัตรประชาชน, E-mail address, เพื่อที่จะได้ชื่อหรือนามแฝง (Username) และรหัสผ่าน (Password) เมื่อได้ Username และ Password แล้ว ก็ทำการล็อกอิน (Log In) เพื่อที่จะเข้าไปเขียนไดอารีออนไลน์ ซึ่งในการเขียนไดอารีออนไลน์นั้นสามารถที่จะตกแต่งรูปภาพหรือนำเพลงเข้าไปเสริมได้ และเมื่อเปิดอ่านไดอารีออนไลน์ก็จะมีส่วนพิเศษอย่างหนึ่งคือเราสามารถที่จะเข้าไปเสนอความคิดเห็น (Comment) กับเรื่องที่เจ้าของไดอารีเขียนไว้ได้

นอกจากไดอารีออนไลน์แล้วยังมีพื้นที่ในการเล่าเรื่อง การเขียนหรือระบายในลักษณะที่คล้ายคลึงกับไดอารีออนไลน์อีกซึ่งก็คือบล็อก (Blog), กระดานข่าวหรือเว็บบอร์ด (Webbord) และห้องสนทนาหรือห้องแชท(Chat)

บล็อก (Blog) ย่อมาจากคำว่าเว็บล็อก (Weblog) โดยตัด we ด้านหน้าออกไป คำว่าเว็บล็อกถูกใช้เป็นครั้งแรกโดยนายจอร์น บาร์เกอร์ ในเดือนธันวาคม ปี 2540 ต่อมานายปีเตอร์ เมอร์โฮลต์ เรียกย่อเหลือเพียงบล็อกแทน หมายถึงหน้าเว็บที่ใครๆ ก็เข้าไปอ่านเรื่องที่คนเขียนเรื่องต่างๆ เอาไว้ได้ และบล็อกมักจะสะท้อนบุคลิกส่วนตัวของเจ้าของ (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2548)

ระหว่างบล็อกและไดอารีออนไลน์มีความใกล้เคียงกัน แต่บล็อกจะมีความหมายและเนื้อหาที่กว้างกว่า มีเนื้อหาที่น่าสนใจหลากหลาย ส่วนหนึ่งเป็นเนื้อหาที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นความรู้ ขณะที่ไดอารีออนไลน์เป็นลักษณะของการเขียนบันทึกส่วนตัว ซึ่งนับได้ว่าไดอารีออนไลน์เป็นหนึ่งในรูปแบบของบล็อก

เว็บบอร์ด คือโปรแกรมที่ใช้บนเว็บ สำหรับการแลกเปลี่ยนบทสนทนา การพูดคุย การอภิปรายในสังคมออนไลน์ โดยมีการเริ่มต้นใช้ในช่วง ปี ค.ศ.1980 -1990 และเริ่มเป็นที่นิยมในปี ค.ศ. 1996 ซึ่งเป็นปีที่อินเทอร์เน็ตเริ่มเป็นที่นิยม เราสามารถแทนคำว่าเว็บบอร์ดด้วยคำว่ากระดานข่าวสาร ซึ่งกระดานข่าวสาร คือ สถานที่บนโลกไซเบอร์มีไว้เพื่อกิจกรรมพบปะ พูดคุย และแลกเปลี่ยนสารระหว่างบุคคลที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน โดยทั่วไปมักเรียกว่าเว็บบอร์ด (Webbord) หรือเรียกอย่างสั้นว่า บอร์ด ก็มี

กระดานข่าวหรือเว็บบอร์ด (Webbord) เป็นพื้นที่สำหรับระบาย บันทึก แสดงเนื้อหา แสดงความคิดเห็นหรือที่ส่วนมากเรียกกันว่ากระตู้ ซึ่งจะมีเรื่องหรือหัวข้อที่จะเขียนและการแสดงความคิดเห็นหลากหลาย มีคนเขียนเยอะ ต่างคนต่างเขียน ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดความขัดแย้งกัน ไดอารีออนไลน์จะคล้ายเว็บบอร์ดตรงที่เป็นเว็บบอร์ดเรื่องส่วนตัวไม่ใช่เว็บบอร์ดทั่วไป และในการตั้งหัวข้อในการนำเสนอเรื่องราวคือเจ้าของไดอารีเท่านั้น

การสนทนาออนไลน์หรือห้องแชท(Chat) คือสถานที่ในอินเทอร์เน็ตที่ผู้คนสามารถพิมพ์ข้อความต่างๆ ที่จะปรากฏขึ้นบนจอคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นเกือบจะในทันที โดยทั่วไปการแชทมักจะไม่มีกรทราบว่าใครเป็นใคร เนื่องจากผู้แชทมักจะใช้ชื่ออื่นๆ แทนตนเอง

การสนทนาหรือห้องแชทเป็นช่องทางในการระบายหรือนำเสนอเรื่องราวอย่างหนึ่ง โดยการพิมพ์ข้อความตอบโต้กันซึ่งในการตอบโต้กันสามารถตอบโต้ได้ทันทีเหมือนพูดคุยอยู่ตรงหน้า ซึ่งคล้ายกับไดอารีออนไลน์ในลักษณะการแสดงความคิดเห็นหรือคอมเมนต์ แต่ไดอารีออนไลน์บางครั้งอาจจะต้องรอนานในการที่คนที่เข้ามาแสดงความคิดเห็นจะแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ได้บันทึกไว้

ไดอารีออนไลน์เป็นการเพิ่มช่องทางในการระบายเรื่องราวให้กับผู้คนในสังคมออนไลน์ พร้อมกับเป็นเสมือนเวทีสร้างนักเขียนอาชีพ ผู้ที่ต้องการเป็นนักเขียนได้ลองสนาม ธรรมชาติของสื่ออินเทอร์เน็ตค่อนข้างตัวจริงได้ สามารถเขียนในสิ่งที่ต้องการโดยไม่เงินอายุ ไม่ต้องรอเสนอตามสำนักพิมพ์ แลก็มีคนรออ่านให้กำลังใจ (ผู้จัดการรายวัน, 2547)

การที่ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่เจ้าของไดอารีออนไลน์บันทึกได้นั้นทำให้เกิดสังคมเล็กๆ ขึ้นมา มีการติดต่อและการรวมกลุ่มกัน รวมทั้งการนัดพบเจอกันตามสถานที่ต่างๆ

แม้การเขียนไดอารีออนไลน์จะมีส่วนดีในการทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น บันทึกเรื่องราวที่ได้ประสบพบเจอในชีวิตประจำวัน หรือการระบายความรู้สึกไม่สบายใจ ทุกข์ใจ แล้ว ไดอารีออนไลน์ก็ยังมีผลเสียเช่นกัน โดยเฉพาะกับเยาวชนที่บันทึกข้อมูลต่างๆ ลงไปในไดอารีออนไลน์ส่วนตัว เช่น ในบทความของวิชา ผาสก ในคอลัมน์หมุนตามโลก หนังสือพิมพ์ข่าวสด ได้กล่าวไว้ว่าปรากฏการณ์ฮิตติดลมบนของ บล็อกส่วนตัว หรือไดอารีออนไลน์ทั้งหลายในสหรัฐ กำลังค่อยๆ สร้างปัญหาให้กับเยาวชนอเมริกัน นั่นเป็นเพราะ ข้อมูลที่กลุ่มเยาวชนเขียนป้อนใส่เข้าไปในบล็อกของตนเองนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชื่อ-นามสกุล หมายเลขโทรศัพท์ ภาพถ่าย และที่อยู่ส่วนใหญ่มักจะเป็นข้อมูลจริง เสี่ยงมากต่อการที่อาชญากรอินเทอร์เน็ต จะเข้าไปเก็บข้อมูลมาใช้แบบสบายๆ ประเด็นที่นักวิชาการด้านสื่อสารของสหรัฐอเมริกา วิตกกังวลว่านั่นก็คือ เรื่องราวในชีวิตประจำวันที่เยาวชนอเมริกันเขียนและนำไปโพสต์บนบล็อก หรือ ไดอารีออนไลน์ ก็เป็นเรื่องจริงเช่นกัน คุณในมุมมองการเขียนเรื่องจริงมีค่าเท่ากับความจริงใจ เปิดเผย ไม่หลอกลวง แต่มุมกลับที่วัยรุ่นลืมนึกไปนั่นคือ บล็อกนั้นเป็นพื้นที่สาธารณะในโลกอินเทอร์เน็ต ฉะนั้นบุคคลที่ไม่รู้หัวนอนปลายเท้าจากไหนจะเข้ามาสอดส่องพฤติกรรมประจำวันของผู้เขียนบล็อกก็ได้ พฤติกรรมรายวันที่เคยเขียนเหล่านี้ ในอีกประมาณ 10 ปีข้างหน้ายามที่ผู้เขียนบล็อกเติบโตขึ้นกลายเป็นผู้ใหญ่ หรือมีเหตุต้องกลายเป็นบุคคลสาธารณะข้อมูลในอดีตที่เคยเขียนบันทึกเอาไว้อาจถูกผู้ไม่หวังดีจัดขึ้นมาโจมตีได้ กรณีดังกล่าวเคยเกิดขึ้นแล้วกับมายา มาเซล คีย์ส บุตรสาวของนาออลัน คีย์ส

นักการเมืองหัวอนุรักษ์นิยมในรัฐอิลลินอยส์ ในช่วงเวลาไม่นานก่อนหน้าการหาเสียงเลือกตั้งวุฒิสมาชิกอิลลินอยส์ มีคนเข้ามาที่บล็อกของ มาซา และหลอกให้แสดงความเห็นเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศ ทำให้เธอเขียนไปว่าเธอเคยมีประสบการณ์ หึงรักหึง และพอถึงวันเลือกตั้งก็มีคนนำข้อความที่มาซาเขียนไปโจมตีนายอลันทันที

นอกจากนี้แล้ว ศาสตราจารย์ นายแพทย์กี สุวรรณกิจ จิตแพทย์โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ (ผู้จัดการรายวัน, 2547) กล่าวว่า การเขียนไดอารีออนไลน์มีทั้งข้อดีข้อเสีย ข้อดีคือเป็นไดอารีที่เปิดให้คนอื่นอ่าน เวลาเราอยากจะระบายความไม่สบายใจ ความทุกข์ใจ หากไม่มีผู้เข้ามาอ่าน มาช่วยเหลือเห็นใจ อาจจะไม่ค่อยสบายใจขึ้น แต่เมื่อมีคนเข้ามาตอบสนองก็จะเหมือนได้ที่ปรึกษาเพิ่มขึ้น แต่ในส่วนนี้ก็เหมือนดาบสองคม แม้จะได้ระบายความไม่สบายใจออกไปได้ มีคนมารับรู้ มีคนมาตอบสนอง แต่หากคนนั้นเป็นคนที่ไม่มีความเข้าใจในตัวผู้เขียนให้คำตอบที่ไม่ถูกต้องนัก อาจทำให้ไขว้เขว หาทางออกที่ไม่ถูกต้องได้ ซึ่งถ้าหากเชื่อตามคำแนะนำที่ไม่ดี ก็ไม่ดี เพราะเราไม่สามารถที่จะกำหนดได้ว่า คนที่ตอบสนองเราจะเป็นอย่างไร ถูกทางหรือไม่ถูกทาง ถ้าคำตอบชี้แนวทางที่ถูกก็ดี แต่ถ้าผิดก็หลงทาง

สำหรับเนื้อหาเรื่องราวที่ผู้บันทึกไดอารีได้บันทึกลงไปในไดอารีออนไลน์ยังช่วยให้เราเข้าใจพฤติกรรม มองเห็นพฤติกรรมของผู้บันทึกได้เช่นกันแทนที่จะมองเห็นด้วยตา แต่เป็นการมองเห็นพฤติกรรมผ่านไดอารีออนไลน์

จากที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้สนใจในเรื่องราวปรากฏการณ์การเขียนไดอารีออนไลน์ที่ได้เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากต่อชีวิตประจำวันของเรา รวมทั้งในการที่เราจะใช้ไดอารีออนไลน์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาการระบายของผู้เขียนไดอารีออนไลน์
- 2.2 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์พื้นที่ไดอารีออนไลน์

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านประชากร

เจ้าของไดอารีออนไลน์ จำนวน 5 ไดอารีในเว็บไซต์ www.diaryis.com โดยแบ่งเป็นเจ้าของไดอารีที่เข้ามาปรับปรุงข้อมูล(Update) จำนวน 3 คน และเจ้าของไดอารีที่เข้ามาแสดงความคิดเห็นในไดอารีของ 3 คนแรก จำนวน 2 คน

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เรื่องราวและเนื้อหาของผู้บันทึกไดอารีออนไลน์จำนวน 5 ไดอารีในระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2550- เดือนพฤษภาคม 2550

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

ไดอารีออนไลน์ หมายถึง พื้นที่ที่ใช้บันทึกเรื่องราว ประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิด ต่างๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ระบายทางจิต หมายถึง การเล่าเรื่องเรื่องราว สิ่งที่อยู่ในใจ สิ่งที่พบเห็น ประสบการณ์ สิ่งที่อยู่ลึกของผู้เล่า

เนื้อหาการระบาย หมายถึง เรื่องราว สิ่งที่อยู่ในใจ สิ่งที่พบเห็น ประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิด ที่เจ้าของไดอารีออนไลน์ได้บันทึกไว้ในไดอารีออนไลน์

พื้นที่ระบายทางจิต หมายถึง พื้นที่ไดอารีออนไลน์ที่ใช้ในการบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ใช้ในการเล่าเรื่อง สิ่งที่อยู่ในใจ ประสบการณ์ ความรู้สึกของผู้บันทึกไดอารีออนไลน์

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทำให้เข้าใจถึงจิตใจของผู้เขียนไดอารีออนไลน์

5.2 สามารถใช้ไดอารีออนไลน์เป็นที่ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือแก้ไขพฤติกรรมที่อยู่ในภาวะเสี่ยงของผู้ใช้ไดอารีออนไลน์

5.3 สามารถใช้ไดอารีออนไลน์เป็นสถานที่ให้นักเรียนหรือผู้บริการเป็นที่ระบายหรือเล่าเรื่อง